

Evaluatie afdrachtregeling (deel)raads- en statenleden SP

November 2012

Voorwoord

Door het XVIII SP congres op 2 juni 2012 in Breda is besloten de afdrachtregeling voor (deel)raads- en statenleden in aanloop van de Partijraad van 24 november 2012 te evalueren.

De Partijraad van 23 juni jl. heeft daartoe een commissie ingesteld met als opdracht:

- de afdrachtregeling voor raads- en statenleden te evalueren,
- te onderzoeken of de afdrachtregeling nog voldoet, en
- met het oog op de toekomstbestendigheid van de regeling, te bezien of verbeteringen wenselijk en mogelijk zijn.

De commissie evaluatie afdrachtregeling bestaat uit de volgende leden:

- Wim van Gammeren, lid van de geschillencommissie afdrachtregeling;
- Rosita van Gijlswijk, penningmeester, raadslid Groningen, lid partijbestuur;
- Mariska ten Heuw, wethouder Hengelo;
- Matthias van Hunnik, afdelingsvoorzitter Nijmegen;
- Hans van Leeuwen (voorzitter commissie), lid van het partijbestuur;
- Vincent Mulder (secretaris commissie), raadslid Hengelo, lid partijbestuur;
- Diederik Olders, afdelingsvoorzitter Rotterdam;
- Koen Verhofstad, regiovertegenwoordiger Utrecht.

De commissie is vijf keer bij elkaar gekomen en heeft de volgende werkwijze gehanteerd:

- middels een vragenlijst de opvattingen over de afdrachtregeling in afdelingen en provincies geïnterviewd;
- kennis genomen van de huidige regelingen voor (deel) raads- en statenleden;
- individuele gesprekken gevoerd met de medewerkers die de penningmeester ondersteunen bij de uitvoering van de afdrachtregeling, individuele (deel) raad- en statenleden, de leden van de geschillencommissie en enkele afdelingen;
- kennis genomen van de ingediende moties en wijzigingsvoorstel bij het XVIII SP-congres en afdrachtregelingen van andere politieke partijen.

Hierbij biedt de commissie evaluatie afdrachtregeling de resultaten van de evaluatie, de conclusies en aanbevelingen aan. Een ding willen we nu al kwijt: de afdrachtregeling kan op een heel brede steun in de partij rekenen. De evaluatie geeft een goed inzicht in hoe er binnen de partij over de afdrachtregeling gedacht wordt en is volgens de commissie een prima basis om deze ook in de toekomst te behouden.

Daar waar in deze rapportage gesproken wordt over raadsleden, bedoelen we ook deelraadsleden en waar van toepassing statenleden. En daar waar we spreken over afdelingsvoorzitter, bedoelen we ook regiovertegenwoordiger.

Met vriendelijke groet,
namens de commissie evaluatie afdrachtregeling,

Hans van Leeuwen

Inhoud

1. Cijfers en enquêteresultaten	5
A Cijfers	5
B De enquête	8
2. Analyse en aanbevelingen	10
A De betekenis van de huidige regeling	10
B Gelijke monniken, gelijke kappen	11
C Inkomsten voor de partij	12
D Kennis van de afdrachtregeling	12
E Verlet en compensatie	13
F Maatwerk	15
G De uitvoering	17
H Aangehouden moties en wijzigingsvoorstel XVIII SP-congres	18
I Overige bevindingen	18
Bijlagen	
Bijlage 1: Vragenlijst afdrachtregeling	19
Bijlage 2: Ingediende moties en wijzigingsvoorstel XVIII SP-congres m.b.t. afdrachtregeling	21
Bijlage 3: Voorstel procedure bij het niet afdragen van politieke vergoedingen	26

1. Cijfers en enquêteresultaten

Als basis van de analyse in het volgende hoofdstuk zijn onder andere cijfers over de afdrachtregeling en de resultaten van de enquête gebruikt. In dit hoofdstuk een overzicht hiervan.

A Cijfers

Stand van zaken (deel)raads- en statenleden SP per 1 september 2012

		Raads- leden	%	Deel- raads- leden	%	Staten- leden	%
1	Hoeveel deelraadsleden, raadsleden en statenleden hebben we?	246		18		57	
2	Hoeveel deelraadsleden, raadsleden en statenleden ontvangen de algemene compensatie van 25 resp. 50%?	220	89%	15	83%	50	88%
3	Hoeveel deelraadsleden, raadsleden en statenleden ontvangen een compensatie op maat?	26	11%	3	17%	7	12%
		Gemeenten		Deel- raden		Provincies	
4	Hoeveel procent van de gemeenten en provincies maakt de politieke vergoeding rechtstreeks over?	96	90%	8	100%	10	83%

Kengetallen (deel)raadsleden SP per 1 september 2012

	aantal	%
Aantal raadsleden met compensatie op maat	29	11%
Aantal raadsleden met Slob *	4	2%
Aantal raadsleden met compensatie 25%	215	81%
Aantal raadsleden met compensatie 50%	9	3%
Aantal geen compensatie	7	3%
Totaal	264	100%

* Slob is de mogelijkheid voor raads- of statenleden met een WAO-uitkering om hun raads- of statenvergoeding zodanig te laten verlagen, dat hun WAO-uitkering niet gekort wordt

Belangrijkste redenen compensatie op maat (deel)raadsleden 2012

Reden	%
Bijstandsuitkering (WWB)	31%
WAO-uitkering	24%
WW-uitkering	10%
AOW, pensioen en FPU	7%
Toeslagen (huur,- en zorgtoeslag etc)	62%
Studiefinanciering	17%
Overig	24%

* Omdat er soms meerdere redenen zijn voor een compensatie op maat, komt het totaal boven de 100% uit

Kengetallen statenleden SP per 1 september 2012

	Aantal	%
Aantal statenleden met compensatie op maat	7	12%
Aantal statenleden met compensatie 50%	50	88%
Totaal	57	100%

Belangrijkste redenen compensatie op maat statenleden 2012

Reden	%
Bijstandsuitkering (WWB)	63%
WAO-uitkering	0%
WW-uitkering	0%
AOW, pensioen en FPU	25%
Toeslagen (huur,- en zorgtoeslag etc)	25%
Studiefinanciering	0%
Overig	13%

* Omdat er soms meerdere redenen zijn voor een compensatie op maat, komt het totaal boven de 100% uit

Geschillencommissie afdrachtregeling

In de periode 2008 tot en met september 2012 hebben zich 6 raadsleden middels een verzoekschrift tot de geschillencommissie afdrachtregeling gewend. De geschillencommissie afdrachtregeling geeft een advies aan het partijbestuur, de beslissing van het partijbestuur is bindend.

In 1 geschil is het niet tot een bindende beslissing van het partijbestuur gekomen, omdat de penningmeester tot tevredenheid van het betrokken raadslid de eerder genomen beslissing heeft heroverwogen.

In 4 andere geschillen ging het om verzoeken tot een compensatie op maat of de hoogte van de compensatie op maat die men al ontving. In deze zaken adviseerde de geschillencommissie het partijbestuur de bezwaren af te wijzen omdat er geen sprake was van financiële nadelen of omstandigheden die een compensatie op maat zouden rechtvaardigen. Eén geschil betrof een bezwaar over het terugbetalen van openstaande afdracht en de voorwaarden van die terugbetaling. Gedurende de procedure is er tussen het betreffende raadslid en de penningmeester overeenstemming bereikt en heeft het partijbestuur conform die overeenstemming besloten.

B De enquête

Respons op de enquête

107 afdelingen hebben de vragenlijst besproken en ingevuld teruggestuurd. 48 afdelingen hebben ondanks een herinnering niets van zich laten horen. 10 Statenfracties hebben de vragenlijst teruggestuurd. Een respons van 2/3 geeft volgens de commissie een goed beeld over hoe er over de afdrachtregeling gedacht wordt.

Globale samenvatting resultaten enquête

A. Kennis afdrachtregeling

Alle afdelingen op één na zijn bekend met het principe en de betekenis van de afdrachtregeling. De kennis over wie verantwoordelijk is en hoe de uitvoering in de praktijk is, is een stuk minder. In het algemeen kan worden gesteld dat, indien een afdeling een raadsfractie heeft, dat bestuur en raadsleden tamelijk goed op de hoogte zijn. Bij afdelingen die geen raadsfractie hebben is er daarentegen weinig tot niets bekend over verantwoordelijkheden en uitvoering. Hetzelfde geldt voor het bestaan van de geschillencommissie. Voor 21 afdelingen is dat een onbekend fenomeen.

In vrijwel alle afdelingen is voorafgaand aan de raadsverkiezingen van 2010 de afdrachtregeling besproken. In de meeste gevallen is dit gebeurd middels persoonlijke gesprekken met de kandidaat-raadsleden. De ondertekening van de verklaring was hier onderdeel van. In één geval is het schriftelijk afgedaan.

De kandidatencommissies (onder andere bestaande uit afdelingsvoorzitter, fractievoorzitters, bestuursleden) hebben deze taak het meest op zich genomen, gevolgd door afdelingsvoorzitter, al dan niet ondersteund door de fractievoorzitter of de organisatiesecretaris. In drie gevallen was het scholingsteam bij de bespreking betrokken. Iets meer dan de helft van de afdelingen geeft aan hierbij gebruik te maken van de informatie in kaderkranten en op SPnet. De informatie op SPnet moet volgens een zestal afdelingen wel makkelijker te vinden zijn.

Op de vraag wat er zou moeten gebeuren om – indien nodig – de kennis van en de bekendheid met de afdrachtregeling te verbeteren zijn de nodige reacties gekomen. Een aantal afdelingen vinden het prima zoals het nu gaat. Bij de meeste afdelingen ligt de nadruk vooral op beter en vaker zelf scholen en geschoold worden. Voor het partijbestuur gaat het met name over tijdige en duidelijke voorlichting naar de afdelingen toe.

B. Betekenis afdrachtregeling

De afdrachtregeling wordt gezien als een groot goed in de SP. Alle afdelingen onderschrijven de betekenis van de regeling. Van een nuchter “staat niet ter discussie” tot en met een lyrisch “parel, kroonjuweel van de partij.” Als belangrijkste principe voor de regeling scoort onderlinge solidariteit het hoogst, met het buiten de deur houden van baantjesjagers als goede tweede.

Maar ook zaken als financieel als partij je eigen broek ophouden, de contributie laag kunnen houden, idealisme en dichter bij de mensen waarvoor je het doet worden vaak genoemd. De argumenten tegen de afdrachtregeling gaan vooral over het mogelijk afschrikken van potentiële kandidaten, de verhouding werkdruk/beloning en gebrek aan flexibiliteit bij de uitvoering van de regeling.

C. Uitvoering van de afdrachtregeling

De wijze waarop de afdrachtregeling wordt uitgevoerd is in verreweg de meeste afdelingen geen onderwerp van discussie. Dit geldt ook voor de verantwoordelijkheid van afdelingsvoorzitters, alhoewel er wel behoefte is aan meer duidelijkheid over zijn/haar rol. Die duidelijkheid wordt ook gevraagd met betrekking tot de verantwoordelijkheid van het partijbestuur.

Regelmatig wordt het oude principe van 'niet op vooruit, niet op achteruit' genoemd. Op de vraag of er verbeteringen nodig zijn en zo ja, op welke onderdelen en hoe, zijn veel suggesties en voorstellen gedaan. Wat eruit springt is betere informatie over:

- maatwerk en de uitvoering daarvan;
- verlet;
- de al eerder genoemde verhouding tussen werkdruk en beloning.

D. De afdracht en de buitenwereld

Dat de afdrachtregeling buiten de partij ter sprake komt wordt niet als een probleem ervaren, ook niet als dat in negatieve zin gebeurt. De reacties lopen uiteen van "jammer, maar helaas" tot "prima, kunnen we laten zien dat SP'ers er niet voor het geld zitten". Wel wordt regelmatig aangegeven dat de partij zich soms te veel in het defensief laat drukken. Maar wel met begrip voor hoe lastig het is met het oog op de privacy van de betrokkenen.

Conclusie

De uitslag van de enquête en de gesprekken bevestigen dat de afdrachtregeling een belangrijk en gewaardeerd uitgangspunt van onze partij is. De kritische geluiden die zijn geuit hebben vooral betrekking op de uitvoering en niet op het gehanteerde principe.

De commissie heeft daarom alle vertrouwen in de toekomstbestendigheid van de regeling, mits we hernieuwde aandacht aan de afdrachtregeling schenken. Het is nodig de kussens weer eens op te schudden en, zonder overdreven borstklopperij, uit te dragen dat het een regeling is die we als partij gezamenlijk hebben bepaald en die letterlijk en figuurlijk bijdraagt aan wat we als SP willen zijn. Daar zijn we met recht trots op.

Met de aanpassing van de afdrachtregeling met ingang van 2006/2007 is een stap gezet naar vereenvoudiging van de regeling, met minder bureaucratie voor afdelingen, volksvertegenwoordigers en de landelijke partij. De aanbevelingen van de commissie liggen logischerwijs in het verlengde hiervan omdat gebleken is dat het draagvlak om terug te keren naar de regeling die vóór 2006 gold nihil is.

2. Analyse en aanbevelingen

De resultaten van de enquête en de gesprekken geven aanleiding om nader in te gaan op de volgende punten:

- A De betekenis van de huidige regeling
- B Gelijke monniken, gelijke kappen
- C Inkomsten voor de partij
- D Kennis van de afdrachtregeling
- E Verlet en compensatie
- F Maatwerk
- G De uitvoering
- H Aangehouden moties XVIII Congres
- I Overige bevindingen

A De betekenis van de huidige regeling

Bij de raadsverkiezingen in 1974 ontstond een dilemma: hoe om te gaan met de vergoeding voor volksvertegenwoordigers? We vonden en vinden dat de vergoedingen voor volksvertegenwoordigers te hoog zijn. Het ging om relatief veel geld; geld dat andere SP'ers die ook iedere avond actief waren niet op hun bankrekening kregen. Onder het motto 'gelijke monniken, gelijke kappen' was de conclusie en onomstreden afspraak: de volksvertegenwoordiger draagt de volledige politieke vergoeding af aan de partij. Daarbij hoorde ook het overleggen van belastingaangiften: één met raadsvergoeding, want die wordt als fiscaal inkomen gerekend, en één zonder. Het verschil werd door de landelijke partij vereffend en eventuele misgelopen uitkeringen en inkomensondersteunende maatregelen werden gecompenseerd.

In 2005 is de afdrachtregeling geëvalueerd. De bureaucratie, het overleggen van belastingaangiften en de verwerking daarvan dreigde de afdrachtregeling onwerkbaar te maken. De regeling voor (deel-) raadsleden werd daarom met ingang van maart 2006 aangepast en vereenvoudigd. Alle (deel-)raadsleden ontvangen een algemene compensatie van 25 procent van de raadsvergoeding (die bestaat uit de vergoeding voor werkzaamheden én onkostenvergoeding). Voor de vier grote steden geldt, vanwege een grotere aanslag op tijd en vaker vergaderen overdag en dus verletten, een algemene compensatie van 50 procent. Deze algemene compensatie is bedoeld voor het dekken van onkosten, verlet en kleine inkomensachteruitgang als gevolg van de raadsvergoeding.

Het belastingvoordeel als gevolg van de schenking van de raadsvergoeding aan de SP en de teruggave van mogelijk teveel betaalde inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet via de raadsvergoeding komt rechtstreeks aan het betreffende (deel-)raads- of statenlid toe. Voor (deel-)raads- en statenleden die als gevolg van de politieke vergoeding uitkeringen, toeslagen en andere inkomensondersteunende maatregelen geheel of gedeeltelijk mislopen,

bestaat indien de derving de algemene compensatie van 25 respectievelijk 50 procent te boven gaat, de mogelijkheid voor een compensatie op maat. Bij een compensatie op maat hoort aan algemene compensatie van 15 procent van de raadsvergoeding voor het dekken van onkosten. In 2007 is voor Statenleden de regeling ook op deze wijze aangepast en ontvangen zij een algemene compensatie van 50 procent van de statenvergoeding.

In veel reacties op de enquête wordt genoemd dat men achter het principe staat, dat (deel-) raads- en statenleden er niet op voor- of achteruit mogen gaan. Dit is feitelijk onjuist en ook een verkeerde vertaling van het besluit dat in 2005 is genomen. De consequentie van de keuze de regeling te vereenvoudigen, is dat dit principe niet meer geldig is. 'Geen voordeel, geen nadeel' is alleen uit te voeren als iedereen alle onkosten declareert. Daar wilden we juist vanaf. Door een standaardpercentage te kiezen is het mogelijk – en komt het ook voor – dat (deel)raadsleden of Statenleden erop vooruitgaan. Het is zelfs mogelijk dat mensen erop achteruitgaan, al is dit zeldzaam. Om achteruitgang in inkomen *als gevolg van de raads- of statenvergoeding* op te vangen is er maatwerk.

B Gelijke monniken, gelijke kappen

Het uitgangspunt gelijke monniken, gelijke kappen wordt gezien als belangrijk uitgangspunt van de afdrachtregeling. Het past niet bij onze partij dat leden die zich in een politieke functie hard maken voor de goede zaak daarvoor betaald worden, terwijl anderen die dat buiten de volksvertegenwoordiging doen daar niets voor krijgen. Het risico dat deze laatsten er het bijltje bij neergooien als er sprake is van financieel gewin voor raads- en statenleden is niet denkbeeldig; het wordt door sommigen in de enquête ook genoemd. Er is gelijke waardering, dat houdt de partij bij elkaar en zorgt voor onderlinge solidariteit.

We hoeven elkaar niet de hele dag schouderklopjes te geven, we zijn, zoals in de reacties op de enquête opgemerkt worden, geen betere mensen, maar we hebben wel betere ideeën en brengen die waar mogelijk ook nog in praktijk. Heel veel partijgenoten doen dat belangeloos; zij worden 'betaald' met stapjes in de richting van een betere samenleving. Zij verwachten deze houding ook van de mensen die de parlementaire taken op zich nemen. In deze discussie voelen onze volksvertegenwoordigers zich soms miskend. Dat is niet goed. Niemand zal ontkennen dat het gevecht in de politieke arena een belangrijke en verantwoordelijke taak is. Onze waardering daarvoor mogen we best eens naar elkaar uitspreken. Het is echter niet goed om de terechte roep om erkenning in termen van geld te voeren. We lijken te leven in een tijd waarin beloning alleen als zodanig ervaren wordt als die uit te drukken is in klinkende munt. Dat is jammer en ook niet terecht, een succesvol afgesloten actie of een onzinnig collegevoorstel onderuit halen motiveert ook.

C Inkomsten voor de partij

De netto-inkomsten uit de afdrachtregeling voor (deel-) raads- en statenleden bedroeg in 2011 28 procent van de totale inkomsten van de partij. Onder netto-inkomsten wordt hier verstaan: de afgedragen raads- en statenvergoedingen minus de restituties.

Mede dankzij de afdrachtregeling kan de partij financieel zijn eigen broek ophouden, partijactiviteiten financieren, is de partij niet afhankelijk van giften van het bedrijfsleven en kan de contributie laag gehouden worden. Allemaal positieve punten die in de enquête vaak genoemd worden.

Er zijn een paar opmerkingen gemaakt over de bestedingen van de gelden die onze partij uit de afdrachten ontvangt. En sommige afdelingen zouden graag zien dat er meer middelen beschikbaar komen voor de lokale afdelingen. Jaarlijks stelt de Partijraad – waarvan alle afdelingsvoorzitters deel uitmaken - de begroting en de jaarrekening vast. Ook de 'bijdrageregeling voor lokale SP-afdelingen' wordt jaarlijks door de Partijraad vastgesteld. Daarmee besluiten we gezamenlijk over de financiële ondersteuning waar lokale afdelingen op kunnen rekenen. Bij de bespreking van de jaarrekening wordt op een voor iedereen inzichtelijke wijze verantwoording afgelegd over de besteding van onze gelden. Daarnaast ziet een door de Partijraad benoemde financiële controlecommissie – bestaande uit vijf afdelingsvoorzitters – toe op de doelmatigheid van die bestedingen. In onze partij beslissen we dus samen wat we met ons geld doen.

D Kennis van de afdrachtregeling

De afdelingsvoorzitter is de eerst verantwoordelijke om binnen zijn afdeling de afdrachtregeling met kandidaat-raadsleden en bestuur te bespreken. Ondanks dat de afdelingen aangeven iedere kandidaat van te voren op de hoogte te stellen van de afdrachtregeling, blijkt uit de enquête dat er toch nog de nodige onduidelijkheden bestaan over de verantwoordelijkheid van de voorzitter. De opmerkingen hierover variëren van 'geen taak voor de voorzitter', via 'meer duidelijkheid' tot 'graag scholing'.

De commissie is er groot voorstander van om de verantwoordelijkheid met betrekking tot het geven van goede informatie en voorlichting over de afdrachtregeling vóórafgaand aan de kandidaatstelling bij de afdelingsvoorzitter te laten. Dit geldt uiteraard ook voor het tussentijds vinger aan de pols houden bij zittende raadsleden. Het voordeel van korte lijnen is dat er bij eventuele problemen hopelijk preventief, maar in ieder geval adequaat gehandeld kan worden. De afdelingsvoorzitter is ook de aangewezen persoon om naar buiten toe de afdrachtregeling conform de partijlijn duidelijk uit te leggen.

Dit vereist dat afdelingsvoorzitters weten van de hoed en de rand en in ieder geval goed op de hoogte moeten zijn van afdrachtregeling. De bestaande informatie is nu verspreid over een kaderkrant, op SPnet, in het informatieboekje voor (deel-) raads-en statenleden, scholing, in

de welkomstbrief die gekozen raads- en statenleden ontvangen, de statuten en het huishoudelijk reglement.

Gezien de eerder genoemde opmerkingen ligt er voor het verbeteren van de kennis over en de bekendheid met de afdrachtregeling en het scheppen van duidelijkheid volgens de commissie ook een taak voor de landelijke partij. Het is immers in het belang van de hele partij dat de neuzen dezelfde kant op staan en dat overal in het land de afdrachtregeling op de zelfde wijze besproken en uitgelegd wordt. De verantwoordelijkheid voor het uitvoeren van de regeling blijft uiteraard bij het landelijke bestuur.

Aanbeveling 1

Het partijbestuur krijgt de opdracht om de bestaande informatie, die nu te versnipperd is, te bundelen in een handzame brochure met daarin in ieder geval:

1. de uitgangspunten en achtergronden van de afdrachtregeling;
2. de verantwoordelijkheden per belanghebbende (partijbestuur c.q landelijke penningmeester, afdelingsvoorzitter, fractievoorzitter en (kandidaat) raads- of statenlid);
3. een globaal overzicht van de stappen die achtereenvolgens genomen moeten worden als voorbereiding op de verkiezingen;
4. uitleg wat maatwerk is en hoe het werkt;
5. de procedure bij niet-afdragen;
6. dit als basis te gebruiken voor het scholen van afdelingsvoorzitters, regiovertegenwoordigers en kandidaat raads- en statenleden.

E Verlet en compensatie

Raadswerk: vrijwilligerswerk of betaalde baan?

Uit de enquête blijkt dat enkele raadsleden– soms gesteund door hun afdeling - door hun taakopvatting het idee hebben dat het raadslidmaatschap een (deeltijd) baan is. Dat idee wordt ons inziens ook nog eens gevoed door de maatschappelijke tendens dat de functie van (deel) raads- of statenlid steeds meer gezien wordt als beroep in plaats van een roeping/nevenfunctie. Voor verreweg de meeste raadsleden is het raadswerk nog steeds een vrijwillige taak als onderdeel van allerlei andere afdelingsactiviteiten. Met die laatste invulling is de commissie het eens. En zoals voor elke vorm van vrijwilligerswerk geldt: vrijwillig betekent niet vrijblijvend. Voor raadswerk geldt dat zeker.

Alhoewel er in zijn algemeenheid het nodige te zeggen is over wat raadsleden allemaal moeten doen en laten om een goed raadslid te zijn (zie de scholingskrant 'Actie en fractie') is het lastig om dit individueel toe te spitsen. Mensen zijn niet gelijk, de een heeft aan een half woord genoeg, de ander moet dossiers doorspitten om grip op de materie te krijgen. Hoewel er binnen de SP terecht voor gewaarschuwd wordt dat parlementarisme op de loer ligt valt

niet te ontkennen dat het raadswerk een belangrijke taak is, waar het vertrouwen van de kiezer in de SP niet mag worden beschadigd.

Verlet

Voorbereiden, overleggen, vergaderen, werkbezoeken; het raadswerk kost tijd. Daarbij lijkt het raadswerk vanwege de uitwas van allerlei vergadercircuits, als gevolg van de invoering van het dualisme en de decentralisatie van rijkstaken steeds omvangrijker te worden. Hierdoor kan bij onze parlementariërs de wens ontstaan om meer te verletten bij hun baan. Natuurlijk zijn hier de wijze lessen van scholingen voor kandidaatraadsleden van toepassing: een SP-parlementariër stelt prioriteiten en kan niet alles doen. Daarbij moet er wel begrip zijn dat die prioritering geen gemakkelijke zaak is. De vraag is of de afdrachtregeling wel of niet moet voorzien in die wens tot meer verlet.

De huidige afdrachtregeling voorziet met de algemene compensatie van 25 of 50 procent van de raads- of statenvergoeding in onkosten, verlet en kleine inkomensverliezen ten gevolge van de raads- of statenvergoeding. Elke werkgever is wettelijk verplicht een raadslid toestemming te geven om zijn taak als raadslid (het bijwonen raads-en commissievergaderingen) uit te oefenen. Het verlies aan inkomen vanwege het opnemen van onbetaald verlof dient te worden bekostigd uit de algemene compensatie.

In gemeenten waar structureel overdag een volledige dag in de week in raadscommissies of gemeenteraad moet worden vergaderd (dat zijn momenteel in ieder geval de vier grote steden) bedraagt de algemene compensatie 50 procent van de raadsvergoeding. Dit is mede ingegeven door een hogere tijdsbelasting vanwege de grootte van de gemeente waar dit overdag vergaderen vanzelfsprekend is. De commissie is van mening dat dit onderdeel in de afdrachtregeling nog steeds een goede is en volstaat.

De commissie is mede op basis van de ingebrachte reacties van mening dat de huidige regeling voor verreweg de meeste raadsleden voldoet. Dit blijkt ook duidelijk uit de cijfers: voor ruim 89 procent van onze raads- en statenleden volstaat de algemene compensatie. Het opnemen van onbetaald politiek verlof anders dan voor raads- of commissievergaderingen is de verantwoordelijkheid van het betreffende raadslid. De afdrachtregeling gaat uit van het in nevenfunctie uitoefenen van het raad- en statenlidmaatschap. Zoals gezegd ziet de commissie geen reden om daarvan af te wijken. Bovendien gaat de afdrachtregeling er van uit dat ieder raads- of statenlid zelf verantwoordelijk is voor zijn/haar persoonlijk inkomen.

De percentages van de algemene compensatie

Over de percentages van de algemene compensatie zijn er een aantal opmerkingen gemaakt in reactie op de enquête. Vijf afdelingen vinden de algemene compensatie van 25 procent te weinig en willen naar 50 procent. Er zijn twee suggesties gedaan voor een verdere differentiatie naar gemeentegrootte (< 75.000 inwoners 25 procent algemene compensatie, 75.000 / 150.000 inwoners 35 procent algemene compensatie, > 150.000 50 procent). En aan

de andere kant waren er twee voorstellen – met als argument ‘een kleine gemeente betekent niet minder raadswerk’ – voor een vast, forfaitair bedrag van 250 euro algemene compensatie per raadslid.

Meer differentiatie

De rijksoverheid hanteert het inwoneraantal van een gemeente als criterium om de hoogte van de maximale raads- en statenvergoeding vast te stellen. Gemeenten zijn vrij om vergaderfrequentie- en tijden zelf in te vullen. De afdrachtregeling is gekoppeld aan het criterium van de rijksoverheid, met andere woorden, de hoogte van de algemene compensatie is afhankelijk (want een percentage) van de door het rijk vastgestelde raads- en statenvergoeding.

Doordat SP-raadsleden een vast percentage van gedifferentieerde raads- en statenvergoeding ontvangen, krijgen SP'ers in grote gemeenten nu al meer dan SP'ers in kleine gemeenten. De commissie vindt nog meer differentiatie geen goed idee.

Minder differentiatie

Met het ophogen van de algemene compensatie naar 50 procent voor alle raadsleden is de commissie het ook niet eens. Het druist te ver in tegen de solidariteitsgedachte achter de regeling. Er zijn nu al mensen die er financieel op vooruit gaan. Het verschil met niet-parlementaire SP-activisten vergroten is te veel in strijd met het breed gedragen principe 'gelijke monniken gelijke kappen'. Dit geldt in nog grotere mate voor het voorstel om iedereen een vast bedrag te geven.

F Maatwerk

Zoals eerder gesteld gaat de afdrachtregeling uit van het uitoefenen van het raads-of statenlidmaatschap naast het hebben van een baan. Er zijn ook raads- en statenleden zonder baan, mensen met een uitkering (WWB, WW, WAO) en studenten met studiefinanciering. Indien raads- en statenleden ten gevolge van hun politieke vergoeding hun uitkering, toeslagen, andere inkomensondersteunende maatregelen of studiefinanciering geheel of gedeeltelijk kwijtraken, kan voor hen een compensatie op maat gelden. Na het overleggen van de relevante stukken wordt er, als het verlies hoger is dan de algemene compensatie, een individuele compensatie op maat getroffen zodat het gehele of gedeeltelijke verlies aan inkomen gecompenseerd wordt. Raads- en statenleden met een compensatie op maat ontvangen daarnaast een algemene compensatie van 15 procent van de politieke vergoeding ter dekking van onkosten zoals telefoonkosten, reiskosten etc.

Rigide

In de reacties op de enquête wordt kritiek geleverd op hoe er met het maatwerk wordt omgegaan. Genoemd worden: betere informatie, te rigide, te weinig welwillendheid, meer flexibiliteit en souplesse, splitsing betaling / uitvoering, te laat, eerder rond de tafel, sneller en eenvoudiger, mediator in plaats van een geschillencommissie, klachten serieus nemen,

vertrouwenspersoon.

De commissie heeft de indruk dat een deel van de kritiek gebaseerd is op informatie van derden, onder andere via de media. Een aantal afdelingen geven dat zelf ook aan.

Een ander deel van de kritiek wordt volgens de commissie ingegeven door een oprecht gevoel van medeleven met raads- of statenleden met een uitkering, met de gedachte: “we vinden die uitkering toch te laag, laten we dan het goede voorbeeld geven door deze raads- of statenleden extra te compenseren”.

Prima dat we ons politiek hard maken voor een eerlijker inkomensverdeling, maar het is volgens de commissie nooit de bedoeling geweest om met de afdrachtregeling inkomenspolitiek te voeren met de SP als werkgever of uitkeringsinstantie voor volksvertegenwoordigers. Ook dit bijt weer met het 'gelijke monniken gelijke kappen'-principe; waarom wordt dan niet ook de keihard werkende organisatiesecretaris zijn uitkering een beetje aangevuld?

De commissie heeft ook gekeken naar de aard en de omvang van de maatwerkoplossingen die er thans zijn getroffen. Het aantal daarvan bedraagt 11 procent van het totaal. Met de vereenvoudigde afdrachtregeling kunnen kleine inkomensnadelen vaker dan voorheen uit de algemene compensatie worden gedekt, dat leidt tot een lager percentage aan compensaties op maat. De commissie constateert dat compensaties op maat arbeidsintensief zijn, vanwege de complexiteit van de sociale wetgeving waar raads- en statenleden die een compensatie op maat hebben, mee te maken hebben.

Over de rigiditeit van de uitvoering is veel te zeggen. Voor de commissie staat vast dat de opdracht die de penningmeester van de partij krijgt helder is: het eerlijk en strikt uitvoeren van onze afdrachtregeling. Dat betekent ook nee verkopen. De commissie ziet geen reden om de regels te versoepelen. In onze partij geldt afspraak is afspraak, en juist als het om geld gaat moet niet het idee kunnen ontstaan dat er ‘altijd wel wat te regelen is’.

De toon

Bij de besprekingen over (een verzoek tot) maatwerk tussen het raads- of statenlid en de penningmeester geeft de gevoeligheid van de materie (privésituatie, persoonlijke gegevens) soms in meerdere of mindere mate een spanningsveld. Ook het feit dat het resultaat van een degelijke bespreking soms tot teleurstelling leidt is evident. Daarbij geeft soms ook de toon van de communicatie over en weer aanleiding tot ontevredenheid.

Deze opmerking laat zich niet vangen in een aanbeveling, maar het is goed dat we ons allemaal realiseren dat dit mede het gevolg is van het spanningsveld.

G De uitvoering

De uitvoering van de afdrachtregeling valt onder de verantwoordelijkheid van de landelijk penningmeester. De penningmeester is eerste contactpersoon voor de betreffende volksvertegenwoordiger. De penningmeester ziet namens de partij toe op een eerlijke en strikte uitvoering van de afdrachtregeling.

De commissie wijst er op dat het de verantwoordelijkheid van het raads- of statenlid zelf is om over een mogelijke compensatie op maat contact op te nemen met de landelijk penningmeester. Hij of zij moet op tijd aan de bel trekken en relevante stukken overleggen. Door het ontbreken van gegevens kost het soms veel tijd voordat er een berekening op maat gemaakt kan worden. De volksvertegenwoordiger kan ook altijd zelf een berekening overleggen. Deze wordt dan op basis van de overgelegde stukken gecontroleerd. Bij het wijzen op deze verantwoordelijkheid van het raads- of statenlid is ook een rol weggelegd voor de afdelingsvoorzitter/regiovertegenwoordiger en moet er meer pro-actief gehandeld worden door met (kandidaat-) raads- en statenleden alle ins en outs van de afdrachtregeling en de consequenties daarvan grondig te bespreken. Ook tijdens de zittingsduur, want er kunnen altijd veranderingen in de persoonlijke situatie optreden.

Twee medewerkers van de financiële administratie ondersteunen de landelijk penningmeester bij het maken van de nodige berekeningen en zij adviseren de landelijke penningmeester bij het besluit of er binnen de geldende afdrachtregeling al dan niet een compensatie op maat wordt toegekend. Mocht er om wat voor reden dan ook geen overeenstemming tussen het raads- of statenlid en de landelijk penningmeester zijn, dan kan de betreffende volksvertegenwoordiger zich wenden tot de door het partijbestuur ingestelde geschillencommissie afdrachtregeling.

Procedure niet-afdragen

Tijd is een belangrijke factor in het oplossen van afdrachtproblemen. Iemand die een jaar niet afdraagt, bouwt bijvoorbeeld een flinke schuld op bij de partij. Die schuld speelt vervolgens een rol in de vraag in hoeverre er nog een redelijke oplossing gevonden kan worden. Daarom stelt de commissie voor om de procedure bij niet-afdragen te wijzigen, met daarin kortere maximumtermijnen voor verschillende onderdelen van de procedure; zie bijlage 3.

Aanbeveling 2

Laat de Partijraad de procedure bij niet-afdragen vaststellen volgens bijlage 3.

H Aangehouden moties en wijzigingsvoorstel XVIII SP-congres

Op het XVIII SP-congres zijn naast een wijzigingsvoorstel een vijftal moties ingediend die allen betrekking hadden op de afdrachtregeling. In bijlage 3 zijn deze opgenomen. Dit voorstel en deze moties zijn toen alle aangehouden in afwachting van deze evaluatie. Alleen wijzigingsvoorstel 42 is ingetrokken na een toezegging dat deze evaluatie vóór de Partijraad beschikbaar is voor afdelingen.

Gezien de inhoud en de strekking van de moties acht de commissie alle voorgestelde wijzigingen en oproepen in deze evaluatie beantwoord en of behandeld. De strekking van deze moties wijst de commissie af.

I Overige opmerkingen

Niet-raads-of statenleden in commissies

Een aantal reacties op de enquête refereerden aan mogelijke onduidelijkheid in de uitvoering van de afdrachtregeling bij zogenaamde commissieleden (ook wel burgerraadsleden genoemd). Het gaat om alle niet direct bij verkiezingen gekozenen die desondanks een functie in de lokale of provinciale volksvertegenwoordiging uitvoeren en daarvoor een vergoeding van gemeente of provincie voor ontvangen. Daar waar zij een vergoeding ontvangen ligt er ook een afdrachtverplichting. Deze afdracht is echter de verantwoordelijkheid van de afdeling. De landelijke partij kan wel de afdeling adviseren bij de uitvoering van deze afdracht, welke ook toegelicht kan worden in de eerder voorgestelde handzame brochure.

Vervanging volksvertegenwoordigers in geval van ziekte of zwangerschap

Steeds vaker komt het voor dat er gebruik wordt gemaakt van tijdelijke vervanging in gemeenteraden of Provinciale Staten wegens ziekte of zwangerschap. Dat leidt tot de vraag hoe om te gaan met de acceptatie en afdracht van de raads- en statenvergoedingen door degene die vervangen wordt. Op dit moment ontbreekt het de commissie aan voldoende feitenkennis om hierover met een eigen advies te komen.

Aanbeveling 3

Het partijbestuur komt binnenkort met een voorstel over een regeling rond de afdracht bij tijdelijke vervanging van volksvertegenwoordigers en legt die ter goedkeuring aan de partijraad voor.

Bijlage 1: Vragenlijst afdrachtregeling

A. Kennis afdrachtregeling

1. Is de afdrachtregeling voldoende bekend bij bestuursleden, raadsleden, actieve leden en overige leden voor wat betreft:
 - het principe en de betekenis van de afdracht;
 - de verantwoordelijkheden voor de uitvoering (afdelingsvoorzitter en partijbestuur);
 - de uitvoering van de regeling in de praktijk
2. Zijn de mensen in je afdeling op de hoogte van het bestaan van de geschillencommissie afdrachtregeling?
3. Hoe is bij jullie voorafgaand aan de raadsverkiezingen van 2010 onze afdrachtregeling met kandidaat-raadsleden besproken?
4. Wie heeft dit met de kandidaten besproken? (afdelingsvoorzitter, fractievoorzitter, kandidatencommissie, anderen)
5. Maak je gebruik van de beschikbare informatie over onze afdrachtregeling in kaderkranten en op SP-net?
6. Wat zou er – indien nodig – moeten gebeuren om die kennis van en bekendheid van de afdrachtregeling te verbeteren?
 - door de afdeling;
 - door het partijbestuur

B. Betekenis afdrachtregeling

1. Hoe wordt er in de afdeling gedacht over de betekenis van onze afdrachtregeling?
2. Welke argumenten voor het principe van onze afdrachtregeling worden in de afdeling genoemd?
 - Welke zijn volgens jullie het meest overtuigend?
3. Welke argumenten tegen het principe van onze afdrachtregeling worden in de afdeling genoemd?
 - Welke daarvan zijn volgens jullie het meest overtuigend?

C. Uitvoering van de afdrachtregeling

1. Is er bij jullie discussie over de wijze waarop de afdrachtregeling wordt uitgevoerde?
2. Wat vind je van de wijze waarop de afdrachtregeling wordt uitgevoerd?
 - Voor wat betreft de verantwoordelijkheid van de afdelingsvoorzitter
 - Voor wat betreft de verantwoordelijkheid van het partijbestuur
3. Vind je dat een verbetering nodig is en zo ja, op welke onderdelen en hoe?

D. De afdracht en de buitenwereld

1. Onze afdrachtregeling komt regelmatig buiten onze partij ter sprake. Wat vind je daarvan?
2. Af en toe komt onze afdrachtregeling in negatieve zin ter sprake. Wat zouden afdelingen en partijbestuur hier aan kunnen veranderen?

E. Tot slot

1. Heb je nog opmerkingen en suggesties?

Bijlage 2: Ingediende moties XVIII SP-congres m.b.t. Afdrachtregeling

Wijzigingsvoorstel 42

Ingediend door afdelingen Rotterdam, Den Haag

Betreft: pagina 3, regel 31-32

Voorstel:

De huidige tekst vervangen door: “dat de afdelingen in het najaar 2012 op basis van een grondige evaluatie de precieze inrichting van de afdrachtregeling voor de komende tijd voorgelegd krijgen zodat de partijraad hierover in het voorjaar van 2013 kan besluiten”.

Toelichting:

Bij een wijziging van de afdrachtregeling dient op alle niveaus van onze partij de discussie te worden gevoerd. In principe zou de discussie daarom afgerond moeten worden op een congres. Aangezien de regeling duidelijk moet zijn voor we weer aan de slag gaan met nieuwe kandidaatsraadsleden, zou de discussie afgerond kunnen worden op de Partijraad. Voorwaarde is wel dat er dan voldoende ruimte en tijd is voor de leden zodat zij ook wijzigingsvoorstellen kunnen doen.

Advies congrescommissie: aanhouden tot Partijraad november a.s.

Motie 19

Ingediend door de afdeling Breda

Het XVIII SP-congres, bijeen in Breda, op 2 juni 2012, stelt vast:

- dat de afdrachtregeling ons van andere partijen onderscheidt en als een kroonjuweel van de SP gezien moet worden;
- dat de afdrachtregeling ons als partij in staat stelt te scholen, financieel onafhankelijk te blijven en intensief actie te voeren;
- dat de afdrachtregeling de gecombineerde strijd binnen en buiten de gemeenteraad, de provincie en het parlement mogelijk maakt;
- dat de afdrachtregeling bijdraagt aan de solidariteit binnen de partij en een goed middel tegen cynisme, scheve gezichten en baantjesjagers is;
- dat de afdrachtregeling onderstreept dat iedereen die zich inzet voor de SP dat niet doet vanwege financieel gewin maar om de wereld er beter op te maken.

overweegt:

- dat de praktische uitvoeringsregeling voor dit principe in het najaar door de partijraad geëvalueerd zal worden en waar nodig zal worden aangepast;

besluit:

- het basisprincipe voor onze volksvertegenwoordigers, “men gaat er financieel niet op vooruit, men gaat er financieel niet op achteruit”, haar waarde in de praktijk bewezen heeft en de basis zal blijven vormen van de afdrachtregeling.

Toelichting: Wij juichen het toe dat binnen de SP alle kaderleden gelijkwaardig zijn. Iedereen die zich voor de SP inzet, doet dat op vrijwillige basis, vanuit een hartstochtelijke verontwaardiging over onrecht wat thans op de wereld aanwezig is, en een grote overtuiging om daar naar vermogen wat aan te veranderen. Dat is een groot goed en voorkomt cynisme, scheve gezichten, en carrièrejagers. Wij hechten sterk aan dit principe wat de basis vormt van de afdrachtregeling voor SP-volksvertegenwoordigers. Om overbodige administratieve rompslomp te voorkomen, ontvangen gemeenteraadsleden momenteel een standaard onkostenvergoeding van 25 procent van de raadsvergoeding (voor raadsleden in de grote steden en raadsleden met bijzondere omstandigheden gelden specifieke regels). Deze onkostenvergoeding, om bijvoorbeeld verletkosten, kinderopvang, reis- en andere onkosten te dekken, mag nadrukkelijk niet worden gezien als een ‘beloning’ voor het raadswerk. Immers, ook andere actieve SP-leden steken (veel) tijd en energie in het partijwerk zonder daar een financiële tegemoetkoming voor te krijgen. Ongeacht de eventuele aanpassingen aan de thans geldende regeling, naar aanleiding van de evaluatie komend najaar, hoort dit basisprincipe voor ons voorop te staan. Volksvertegenwoordigers hebben geen ‘bijzondere status’ binnen de partij; voor ieder actief lid geldt dat die naar hun mogelijkheden hun tijd en energie steekt in het dichterbij brengen van een samenleving waar menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit voorop staan.

Advies congrescommissie: aanhouden, evaluatie afdrachtregeling begint deze zomer, besluitvorming is geagendeerd voor de Partijraad van 24 november 2012

Motie 20

Ingediend door de afdeling West Friesland Oost

Het XVIII SP-congres, bijeen in Breda, op 2 juni 2012, stelt vast:

- dat in de congresstekst m.b.t. de afdrachtregeling staat, “...dat er geen onderscheid gemaakt moet worden tussen onze kaderleden, volksvertegenwoordigers..”;

overweegt:

- dat ieder die zich in die zin inzet voor de SP in principe belangeloos en volledig beschikbaar is voor de partij;

concludeert:

- dat er geen rechtvaardiging meer is om onderscheid te maken tussen deze kaderleden in de wijze van toepassing van de afdrachtregeling;

besluit:

- dat het percentage dat afgedragen wordt aan de partij voor ieder gelijk behoort te zijn.

Toelichting: In het verleden werd onderscheid in afdrachtpercentage gemotiveerd met het argument, dat in grotere plaatsen beschikbaarheid overdag noodzakelijk was en in kleinere plaatsen niet. De aard van de werkzaamheden in alle gemeenten is nu van dien aard dat in kleinere gemeenten de inzet van SP kader -ook overdag- in de praktijk even groot is als in de grotere plaatsen. We benadrukken dat deze motie niet bedoeld is om een hoger percentage te bepleiten, maar dat wij bepleiten dat de percentages voor ieder gelijk zijn. We ondersteunen de afdrachtregeling volledig. Daar waar dit tot individuele moeilijkheden zal leiden, gaan wij er vanuit dat maatwerk van toepassing zal zijn.

Advies congrescommissie: aanhouden, evaluatie afdrachtregeling begint deze zomer, besluitvorming is geagendeerd voor de Partijraad van 24 november 2012

Motie 21

Ingediend door de afdeling Utrecht

Het XVIII SP-congres, bijeen in Breda, op 2 juni 2012, stelt vast:

- dat de afdrachtregeling regelmatig onderwerp is van negatieve publiciteit;
- dat er veel vooroordelen bestaan over de afdrachtregeling;

overweegt:

- dat wij als partij trots zijn op onze afdrachtregeling;
- dat waar wij trots op zijn, ook moeten uitdragen;

concludeert:

- dat wij de afdrachtregeling breder bekend moeten maken en uit moeten dragen;

besluit:

- dat de partij volgend jaar een brochure uitbrengt en op grote schaal verspreidt.

Toelichting: In deze brochure leggen we uit wie wij als partij zijn en hoe wij onze kernwaarden zelf in de praktijk brengen. De afdrachtregeling wordt uitgebreid besproken in deze brochure.

Advies congrescommissie: aanhouden, evaluatie afdrachtregeling begint deze zomer, besluitvorming is geagendeerd voor de Partijraad van 24 november 2012

Motie 22

Ingediend door de afdeling Brielle

Het XVIII SP-congres, bijeen in Breda, op 2 juni 2012,
stelt vast:

- dat er mogelijk één of meerdere slepende kwesties rondom de afdrachtregeling zijn, waarbij men voor een goede en menselijke oplossing afhankelijk en in afwachting is van het eerstvolgende partijcongres;

overweegt:

- dat dergelijke kwesties zeer schadelijk kunnen zijn voor de betrokken personen, hun gezin en onze partij en daarom zo snel mogelijk (indien mogelijk) opgelost moeten worden;

besluit:

- dat de partijraad de bevoegdheid krijgt om bij overduidelijke gevallen en op advies en met instemming van de geschillencommissie (tijdelijk) correcties in (de uitvoering van) dit beleid aan te kunnen brengen;

Toelichting: Hierdoor kunnen ontstane situaties met loyale SP-bestuurders sneller afgehandeld worden, zonder daarvoor afhankelijk te zijn of te moeten wachten op een congres, wat onnodige en schadelijke vertraging met zich mee kan brengen. Bij het eerstvolgende congres kunnen die correcties dan alsnog door de leden bevestigd en goedgekeurd, dan wel verworpen worden. Dit zal escalatie van geschillen voorkomen en daarmee de schade voor alle partijen beperken en voor rust zorgen. Het gaat hier natuurlijk om gevallen waarbij het in de verwachting ligt dat bepaalde regels op en door het congres gewijzigd zullen worden, maar die men op dat moment en tot het congres nog moet naleven.

Advies congrescommissie: aanhouden, evaluatie afdrachtregeling begint deze zomer, besluitvorming is geagendeerd voor de Partijraad van 24 november 2012

Motie 23

Ingediend door de afdeling Brielle

Het XVIII SP-congres, bijeen in Breda, op 2 juni 2012,
stelt vast:

- dat ondanks het voorstel van de congrescommissie de complete samenstelling van de geschillencommissie niet duidelijk en mogelijk niet representatief is;

overweegt:

- dat duidelijkheid rondom dit onderwerp en een eerlijk en representatief oordeel bij geschillen zeer belangrijk zijn voor de betrokkenen en onze partij;

concludeert:

- dat dit nu niet het geval is of lijkt te zijn;besluit:
- dat de partijraad elk lid van de partij uit kan nodigen om voor een bepaalde periode zitting te nemen in de geschillencommissie;
- dat deze commissie uit voldoende leden zal bestaan en een representatieve afspiegeling van onze partij zijn;
- dat de geschillencommissie jaarlijks een verslag zal uitbrengen van de behandelde geschillen, hun uitkomst en de bijbehorende argumentatie;
- dat dit alles uiteraard met inachtneming van de privacy van de betrokkenen.

Toelichting: Wij zien graag duidelijkheid rondom de geschillencommissie en haar samenstelling. Uit hoeveel personen bestaat deze en wie zitten er in? Van belang vinden wij het dat de samenstelling representatief voor onze partij is. Teveel (betaalde) mensen uit de top van onze partij, mogelijk aangevuld met een paar "gewone" leden, vinden wij niet representatief. Het kan namelijk niet zo zijn dat voornamelijk mensen die fulltime in dienst van onze partij zijn (met daar aan verbonden een goed fulltime salaris), moeten oordelen over geschillen over de afdracht van vergoedingen door vrijwilligers.

Advies congrescommissie: aanhouden, evaluatie afdrachtregeling begint deze zomer, besluitvorming is geagendeerd voor de Partijraad van 24 november 2012

Bijlage 3: Voorstel procedure bij het niet afdragen van politieke vergoedingen

- Indien er sprake is van het uitblijven van de afdracht, neemt de penningmeester binnen één maand contact op met betrokkene om te informeren wat de reden van niet afdragen van de politieke vergoeding is;
- Indien blijkt dat er sprake is dat de betrokken volksvertegenwoordiger niet afdraagt, wordt betrokkene binnen één maand aangeschreven en het relevante partijorgaan terstond geïnformeerd.
 - Bij raadsleden en wethouders wordt de afdelingsvoorzitter én fractievoorzitter geïnformeerd;
 - Bij statenleden en gedeputeerden wordt de regiovertegenwoordiger(s) én fractievoorzitter geïnformeerd;
 - Bij Eerste- en Tweede Kamerleden wordt het partijbestuur én de betrokken fractievoorzitter geïnformeerd.
- Bij het uitblijven van een reactie van betrokkene of het niet hervatten van de afdracht van de politieke vergoeding, wordt na één maand melding gedaan in het partijbestuur en wordt het relevante partijorgaan verzocht conform artikel 15 statuten van de SP de betreffende volksvertegenwoordiger te verzoeken zijn/haar zetel ter beschikking stellen van de vereniging;
- Indien een volksvertegenwoordiger zich wendt tot de 'geschillencommissie afdrachtregeling' wordt bovenstaande procedure opgeschort tot het moment dat het partijbestuur een bindend besluit neemt, op basis van het advies van de geschillencommissie. Dat bindende besluit moet worden genomen binnen twee maanden na het indienen van het verzoek aan de geschillencommissie.
- Indien de relevante partijorganen niet wensen mee te werken aan bovenstaande procedure, kan de Partijraad gevraagd worden zo spoedig mogelijk over te gaan tot het verzoek de betreffende volksvertegenwoordiger conform statuten en huishoudelijk reglement van de SP te vragen om zijn/haar zetel ter beschikking te stellen aan de vereniging;
- Indien de betreffende volksvertegenwoordiger binnen twee weken geen gehoor geeft aan dit verzoek wordt de Partijraad het voorstel voorgelegd om hem/haar te schorsen en uit het lidmaatschap te ontzetten.